

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. P.**
státní příslušnost Gruzie

zastoupený Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou sídlem 737 01
Český Těšín, Masarykovy sady 76/18

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2020 č. j. OAM-1113/ZA-ZA11-ZA20-2019, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Žalobce konstatoval, že z údajů, které poskytl ke druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany z 11. 12. 2019, vyplývá, že důvody, pro které žádal o mezinárodní ochranu, jsou shodné jako v předchozím řízení. Současně však uvedl, že se v Gruzii změnila nedávno vláda a situace tam se zhoršuje. Namítal, že i v případě, že v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, bylo úkolem žalovaného opatřit si ve správním řízení dostatek podkladů pro posouzení, zda v Gruzii nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice konstatuje, že od doby, kdy byla předchozí žádost posuzována, k žádné takové změně v zemi původu nedošlo, vypořádal se s touto otázkou pouze formálně a není zřejmé, o co konkrétně tyto závěry opírá. Žalovanému vytkl, že nezjistil dostatečně stav věci, resp. neopatřil si dostatek podkladů pro své rozhodnutí a neprovedl potřebné důkazy. Samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje žalobce za natolik nedostačující, že je nepřezkoumatelné.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobce k tvrzení, že se situace zhoršuje, nepodal žádný pádný argument. Měl možnost být seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, uvedl však, že se nechce s podklady seznámit, je mu vše jasné a nenavrl žádné další doplnění dokazování. Ani sám nedoložil ústně či písemně nic na podporu svých tvrzení o nemožnosti návratu do Gruzie. Rovněž tak neučinil ani v žalobě. Jeho obecná námitka v tom směru dle žalovaného tedy nemůže obstát. Žalovaný dále uvedl, že z informací o zemi původu plyne, že v Gruzii nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od 4. 10. 2018, resp. 7. 8. 2019, kdy bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 zákona o azylu nebo, že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný tuto úvahu učinil pečlivě na podkladě informací shromážděných a založených ve spise a žalobce měl možnost se k nim vyjádřit. Tento postup je ve shodě i s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 15/2019-26.
3. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu vyplývá, že dne 8. 12. 2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že je státním příslušníkem Gruzie, gruzínské národnosti, vyznává pravoslavné křesťanství, nemá žádné politické přesvědčení a nebyl členem žádné politické strany nebo skupiny. Je svobodný, bezdětný. Poslední místo bydliště ve vlasti měl ve městě Poti. Z Gruzie odcestoval letecky do Německa. Tam dorazil 27. 3. 2017. 9. 4.

2018, byl v rámci dublinského řízení transferován do České republiky. Cestovní doklad mu byl odebrán v Německu. V minulosti měl udělené vízum do České republiky. O mezinárodní ochranu žádal v roce 2017 v Německu a v roce 2018 v České republice. Je zdravý, nemá žádné zvláštní zdravotní potřeby. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že věci, o kterých hovořil v předchozím řízení, jsou stále stejné, ne-li horší. Navíc se v Gruzii nedávno změnila vláda a matka, s níž je v telefonickém kontaktu mu sdělila, že situace se v Gruzii zhoršuje. Po neudělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení se chtěl vrátit do vlasti, ale maminka jej požádala, aby se už nevracel. Jiné důvody k žádosti o udělení mezinárodní ochrany nemá. Závěrem poskytnutí údajů k podané žádosti zopakoval, že o svých důvodech hovořil již v předchozím řízení.

6. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce nepředložil v průběhu správního řízení žádné doklady osvědčující jeho totožnost a státní příslušnost.
7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou podal 9. 4. 2018. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-314/ZA-ZA11-2018. V průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce označil za důvod žádosti problémy, které měl ve vlasti kvůli svému jménu a příjmení, dále obavu z podstrčení narkotik policií a také obavu z následného uvěznění. Správní orgán konstatoval, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany a mezinárodní ochrana mu nebyla udělena. Rozhodnutí bylo vydáno 4. 10. 2018, které nabylo právní moci 18. 10. 2018. Proti rozhodnutí správního orgánu podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Rozsudkem č. j. 63 Az 41/2018-50 byla žaloba zamítnuta. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě napadl žalobce kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 4 Azs 235/2019-27 ze dne 7. 8. 2019, které nabylo právní moci 2. 9. 2019, kasační stížnost, odmítl pro nepřijatelnost.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Žalovaný konkrétně vycházel z materiálů Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, z dubna 2019 a z Informace MZV ČR č. j. 104648-8/2019-LPTP ze dne 4. 4. 2019.
9. Ze správního spisu se dále podává, že žalobci byla dne 12. 12. 2019 dána možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil a uvedl, že se nechce seznámit s obsahem citovaných podkladů ani se k nim vyjádřit a nechce navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí. Sdělil, že nechce uvést žádné další skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany s tím, že vše již řekl.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.

12. Krajský soud k námitkám žalobce předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
13. V daném případě rozhodnutí žalovaného všechny tyto dříve vyslovené judikaturní požadavky splňuje. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobcem v první žádosti s těmi, které uvedl v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal přesně ve shora uvedeném schématu. Soud souhlasí s jeho závěrem, že žalobce nezmínil žádné nové konkrétní skutečnosti, které by souvisely s motivem jeho odchodu z vlasti či neochoty se do Gruzie opětovně vrátit. Žalobce výslovně sdělil v průběhu správního řízení, že důvody jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné, jako uváděl v předchozím řízení a pouze obecně zmínil, že situace v Gruzii se stále zhoršuje. Jestliže žalovaný odkázal na spisový materiál, co se týče politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, nelze mu dle názoru soudu nic vytknout. Tento stručný závěr, proč k relevantní změně nedošlo a jaký podklad o tom vypovídá, zcela postačuje, jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz usnesení č. j. 8 Azs 26/2012-31, č. j. 3 Azs 21/2013-118). Žalovaný rovněž zdůraznil, že dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, v platném znění, považuje v současné době Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie, za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti napadené rozhodnutí postiženo není. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany tak byla správně shledána za nepřipustnou. Za daného stavu pak dle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
14. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.08.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně